

Z wykładu wiadomo jak wygląda wzór:

Współczynniki wielomianu interpolacyjnego

Przypuśćmy, że mamy funkcję w postaci stabelaryzowanej, jak na stronie 11. Dodatkowo założmy, że żaden z węzłów interpolacji nie jest zerem. Wiemy, że wielomian interpolacyjny ma postać

$$y(x) = \sum_{j=1}^n l_j(x) f_j. \quad (12a)$$

Jednocześnie wiemy, że

$$y(x) = a_{n-1}x^{n-1} + a_{n-2}x^{n-2} + \dots + a_2x^2 + a_1x + a_0. \quad (12b)$$

Natychmiast widzimy, że współczynnik a_0 znajdziemy obliczając wartość wielomianu (12a) w zerze:

$$a_0 = y(0) = \sum_{j=1}^n l_j(0) f_j. \quad (13)$$

Więc tworzymy funkcję która liczy $l_j(x)$

aby obliczyć a_0

$$a_k = \sum_{j=1}^n l_j(0) f_j^{(k)}, \quad k = 0, \dots, n-1, \quad (19a)$$

$$f_j^{(k)} = \begin{cases} \frac{f_j^{(k-1)} - a_{k-1}}{x_j} & k = 1, \dots, n-1, \\ f_j & k = 0. \end{cases} \quad (19b)$$

Mając a_0 możemy korzystać z następujących wzorów aby obliczyć kolejne $f_j^{(k)}$, którego następnie użyjemy aby obliczyć kolejne współczynniki a_k

Złożoność algorytmu wynosi $O(n^2)$, co jest znacznie szybsze niż pozostałe algorytmy $O(n^3)$, które rozwiązywałyby układ:

$$\begin{bmatrix} x_1^{n-1} & x_1^{n-2} & \dots & x_1 & 1 \\ x_2^{n-1} & x_2^{n-2} & \dots & x_2 & 1 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_n^{n-1} & x_n^{n-2} & \dots & x_n & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_{n-1} \\ a_{n-2} \\ \vdots \\ a_0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_n \end{bmatrix}$$

UWAGA!

ABY WYŚWIETLIĆ WYKRESY NALEŻY ZAINSTALOWAĆ GNUPLOT

\$ sudo apt-get install gnuplot

następnie kompilacja programów:

g++ -o zad6.x zad6.cpp

oraz

g++ -o wykresy.x wykresy.cxx

Uruchomienie:

aby wyświetlić wyniki:

./zad6.x

aby wyświetlić wykres: (plik tekstowy wyniki.txt tworzony jest aby umieścić punkty na wykresie)

./wykresy.x